760/06

Den 20. november 2006 blev i sag nr. 68.438:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxx
xxxx xxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bygningsforsikring for to ejendomme, som delvist anvendes erhvervsmæssigt, i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets erstatningsopgørelse i forbindelse med en stormskade.

Selskabet har ved henvist til, at erstatningen er aftalt med klageren.

Det fremgår af sagen, at taget på klagerens ejendom blev skadet ved en storm den 3/12 1999. Skaden blev anmeldt til selskabet umiddelbart efter, og en taksator fra selskabet besigtigede ejendommen den 10/12 1999. Det er omtvistet, hvorvidt selskabets skadekonsulent under denne besigtigelsen gjorde opmærksom på, at selskabet ville gøre værdiforringelse gældende.

Skadekonsulenten besigtigede ejendommen igen den 28/2 2000 og udarbejdede en skaderapport, dateret 1/3 2000. I rapporten er skaderne kalkuleret til 157.538,50 kr. efter fradrag af policemæssig selvrisiko, 2.340 kr. Erstatningen er beregnet som fuld erstatning for beboelse og en bagerforretning, medens der for en butik er fratrukket værdiforringelse med 40 %.

2. 68.438

Den 8/8 2000 blev der afholdt møde mellem klageren, skadekonsulenten og håndværkere, som havde afgivet overslagspriser. Det er omtvistet, hvorvidt håndværkerne under mødet accepterede, at der var tale om max. overslag. Selskabets skadekonsulent udarbejdede en håndskrevet seddel, som blev underskrevet af klageren og konsulenten den 8/8 2000. Selskabet betegner den pågældende seddel som en "afataleseddel". Klageren har oplyst, at han ikke opfattede den håndskrevne seddel som en endelig afgørelse, idet han har bemærket, at den var baseret på overslag og ikke tilbud. Af sedlen fremgår:

"Rep. nr. 49 regning		kr.	8.750	i m
Rep. bageri - tag tilb-reg		kr.	23.750	i m
Midlertidigt afd:	13.000			
Nyt tag iht. tilbud (120.000 x 2/3)	80.000			
	93.000			
+ m m	23.200	kr.	116.250	i m
Blik: 100 %		kr.	18.750	i m
Vandskade beboelse		kr.	20.687	i m
Huslejetab		kr.	7.500	i m
		kr.	195.684	

÷ Selvrisiko"

Selskabet har senest i februar 2001 udbetalt erstatning og har oplyst, at der samlet er udbetalt 210.704,57 kr. Differencen i forhold til sedlen af 8/8 2000 skyldes i henhold til selskabets oplysning, at selskabets skadekonsulent har accepteret en forøgelse af skaden på blik.

I maj 2001 blev der afholdt møde mellem klageren og skadekonsulenten. Skadekonsulenten undersøgte alder på tagstenene. Stenene er efter selskabets oplysninger 44 år gamle, og selskabet har herefter ved skrivelse af 6/7 2001 til klageren fastholder den opgjorte erstatning.

Den 10/9 2004 rettede klageren på ny henvendelse til selskabet, og han rykkede for svar den 18/1 2005. Selskabet besvarede henvendelsen telefonisk den 7/4 2005. Selskabet har herom bl.a. oplyst, at klageren blev gjort opmærksom på forældelse. Selskabet skrev samme dag til klageren, at selskabets skadekonsulent ikke havde noget at tilføje.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal dække skaden fuldt ud. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 19/12 2005 anført:

> "Det som jeg også vil opnå med denne klage er, at Topdanmark skal betale de regninger jeg har fået fra håndværkerne, og ikke kun betale ud fra de overslag de har fået. En enkelt regning fra blikkenslageren er blevet betalt fuldt ud, selvom den var højere end overslaget, alle de andre regninger der er blevet dyrere, har jeg selv måtte betale.
>
> ...
>
> Jeg mener ikke, at Topdanmark er berettiget til at foretage fradrag i erstatningen, og jeg er overbevist om, at de har brugt en levetidstabel, som ikke har været gældende på skadestidspunktet. Jeg mener heller ikke, at taksatoren kan lave en endelig opgørelse af en skade, udelukkende ud fra et overslag fra en håndværker.
>
> ...
>
> Den afskrivningstabel taksatoren har brugt (bilag ...), kan jeg ikke se hvornår den er fra, men jeg har en afskrivningstabel udarbejdet af SKAFOR i februar 1999, og den siger, at et tegltag der er 44 år er afskrevet med 19-20 %, og så er vi ikke oppe på de 30 % som forsikringsbetingelserne kræver. Dette har jeg forelagt selskabet og taksatoren en masse gange, uden at nogen vil tage sig af det.
>
> ...
>
> Min ejendom ligger i V. midtby, og mit tag er ikke udsat for havgus, eller nedbrudt af store træer som danner alger, så den begrundelse køber jeg heller ikke. I øvrigt er mit tag løbende holdt ved lige, hvilket kan bevises i form af diverse regninger fra håndværker, så dårlig vedligeholdelse kan heller ikke komme på tale. Hun skriver så et nyt brev til mig af 7. april 2005 (se bilag ...), at hun vil sende sagen videre til deres taksator igen, og det tager jeg som et tegn på, at de genoptager min sag igen, selvom de den 5. april 2005 mente at den var forældet. At jeg så først hører fra

taksatoren i august 2005 - dvs. 4 måneder senere - det er så en anden side af sagen, men endnu et godt udtryk for, hvor lang tid der går, inden Topdanmark behandler mine henvendelser."

Klageren har i skrivelse af 27/1 2006 endvidere anført:

"Topdanmark hævder, at de allerede den 10. december 1999, da de besigtiger min skade 1. gang, gør mig opmærksom på værdiforringelse. Dette passer ikke. På daværende tidspunkt er det endnu uvist, om taget skal repareres eller om der skal lægges et nyt tag op, da der endnu ikke er indhentet overslag fra håndværker. Disse overslag får jeg først i februar 2000 (se vedlagte bilag). Vi aftaler, at jeg skal indhente et tilbud på en reparation samt en udskiftning af taget, og andet bliver der ikke snakket om.

...

Topdanmark hævder på side 3, at skadeskonsulenten efter at have modtaget overslag fra håndværkerne, har **anbefalet** mig at vælge løsningen med nyt tag. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at jeg ikke havde noget valg, da skadeskonsulenten gjorde mig opmærksom på, at jeg jf. forsikringsbetingelserne er forpligtet til at vælge den billigste løsning, så at skrive anbefalet er forkert.

På samme side skriver Topdanmark også, at jeg skulle have skiftet håndværker, og at de ikke vil være med til at dække den merudgift det skulle have medført. Jeg aner slet ikke hvordan de kommer i tanke om sådan noget, for det er direkte forkert. Som bevis herpå vedlægger jeg et par overslag fra håndværkerne, og så vedlægger jeg regningerne, og her er det tydeligt for en hver, at dem der har afgivet overslag, også er dem der har udbedret min skade, så jeg står meget uforstående over for den påstand."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 20/1 2006 til nævnet anført:

"**Vores konklusion på sagen i forhold til klagen**

Skaden blev opgjort i august 2000 og afregnet i februar 2001. Den sidste korrespondance omkring afskrivningen sker i juli 2001, og vi hører så først fra S.S. i november 2004.
Det er vores klare opfattelse, at skaden er forældet, da vi får hans henvendelse i november 2004.

Alene af den grund kan vi ikke gå mere ind i sagen.

Vores kommentarer på trods af forældelsen

- Værdiforringelsen af skaden på hovedbygningen, sker ud fra en konkret besigtigelse og vurdering af tagets nedslidte tilstand. Til støtte for vurderingen får vi foretaget en decideret undersøgelse af tagstenenes alder. Vurderingen bliver desuden sammenholdt med F&P's levetidstabeller. Afskrivningen sker i henhold til vilkårenes pkt. 9.A.5.

...

På baggrund af sagsforløbet mener vi ikke, at der har været tvivl om den aftalte erstatning, som begge parter underskrev 8. august 2000.

- Om valg af nye tagsten fortæller vores skadekonsulent, at en reparation er væsentlig dyrere end nye tagsten, hvorfor han naturligvis anbefalede nye tagsten.
- At S.S. har valgt at skifte håndværkere, betyder ikke, at vi betaler en eventuel merpris. Vi betaler i henhold til erstatningsaftalen. Vi har ikke haft kendskab til skift af håndværkere, og har derfor ikke kunne kontrollere og rådgive om prisen.

- At S.S. har valgt at få foretaget yderligere vedligeholdelse af ejendommen er os uvedkommende."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må nævnet lægge til grund, at selskabet opgjorde skaden i 2000 og udbetalte, hvad selskabet opfattede som slutafregning i juli 2001. Nævnet lægger til grund, at der herefter og frem til september 2004 ikke var kontakt mellem parterne i anledning af stormskaden.

Nævnet finder, at klageren har haft kundskab om et eventuelt yderligere erstatningskrav, og at det er forfaldet allerede i 2001. Et eventuelt yderligere krav på erstatning er derfor forældet ved anmeldelsen i september 2004, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Allerede af denne grund

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand